

РЕШЕНИЕ

№ 2433

гр. София, 30.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 112-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ М. УРУМОВ

като разгледа докладваното от НИКОЛАЙ М. УРУМОВ Административно наказателно дело № 20221110203768 по описа за 2022 година

Производството е образувано по жалба на лицето Г. СТ. Ш. , с ЕГН: *****, чрез неговия процесуален представител - адвокат Д. Р. срещу Заповед за задържане на лице № 22633-516 от 21.02.2022 г., издадена от П.В., на длъжност „полицай“ при 02 РУ СДВР.

В жалбата се иска отмяна на оспорената заповед, като се сочи, че липсвало ясно посочено правно основание за задържането на лицето, поради което тя била издадена при липса на задължителен съществен реквизит, вследствие на което се явявала незаконосъобразна.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адв. Р., който иска от съда да отмени процесната заповед, като сочи, че поддържа жалбата и аргументите в нея. Претендира разноси.

Ответникът, редовно призован, не се явява. Не се и представлява. В депозирано писмено становище по същество се иска от съда да потвърди издадената заповед като правилна и законосъобразна, както и да присъди на същия юрисконсултско възнаграждение. Прави възнаграждение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

-

Съдът, като съобрази доказателствата по делото и становищата на страните, намира следното:

От събраните по делото доказателства е видно, че процесната заповед е послужила за фактическото задържане на лицето Г. СТ. Ш., като посоченото в нея основание за задържането му е „съпричастност към извършено престъпление по преписка № 3М-226000-2215/2022 г. по описа на 02 РУ СДВР“. Заповедта е връчена на лицето срещу подпис, а към заповедта е

приложена декларация от 21.02.2022 г., с която задържаният е декларира, че е запознат с правата си.

При установените факти съдебният състав намира следното от правна страна:

Предмет на това производство е законосъобразността на издадената заповед, като производството се движи по правилата на АПК за оспорване на индивидуални административни актове, по реда на чл. 145 и следващите от посочения закон.

За да е законосъобразна една заповед за задържане на лице, същата следва да е издадена от лице с установена от закона компетентност, в определената за това форма, при спазване на правилата на административното производство, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с целта на закона.

В ЗМВР е предвидена възможност за осъществяване на арест от страна полицейските органи по отношение на лице, за което има данни, че е извършило престъпление. Този арест може да продължи най-много 24 часа, съгласно нормата на чл. 73 от същия закон.

От нормата на чл. 74, ал. 1 от ЗМВР се извежда и законоустановената форма на заповедта, с която лице може да бъде задържано по реда на този закон – тя е задължително писмена и задължително следва да съдържа реквизитите, посочени в чл. 74, ал. 2 от ЗМВР.

Практиката на ВАС, както и на ЕСПЧ, е константна по отношение на въпроса, че от заповедта за задържане трябва да се установява недвусмислено какво е основанието, заради което лицето е задържано.

Според закона за МВР, заповедта за задържане на лице следва да бъде мотивирана така, щото задържаното лице да получи ясна представа защо именно се налага неговото задържане, какво е основанието за задържането му, както и какви са правата му от момента на задържането. В случая формата на административен акт е спазена, тъй като заповедта е издадена в писмена форма, съгласно чл. 59 от АПК. В заповедта се съдържат реквизитите, посочени в чл. 74 от ЗМВР, именно името, длъжността, местоработата на служителя, който е издал заповедта и макар и формално посочено се посочва и основанието за задържане на лицето. Посочени са година, дата и час на задържането на лицето Г.Ш., както и къде същият следва да изтърпи това задържане. От посочената заповед е видно, че са налице данни за самоличността на задържания, като са посочени неговите три имена, ЕГН и адрес. От представената декларация е видно, че на задържания са разяснени правата, като е налице подпис срещу всяко посочено в декларацията обстоятелство.

Съдебният състав обаче намира, че заповедта е незаконосъобразна. Това е така, защото формално посоченото основание за задържане не изпълнява

целта на закона, тъй като така посочено, то не означава нищо конкретно. Словесното формулиране на основанието не изпълнява целта на закона, защото задържаното лице не може да разбере защо на практика се задържа от властите. Посоченото основание в заповедта не е достатъчно като описание, защото въобще не е ясно за какви действия лицето е задържано. Не е посочена дори правната квалификация на престъплението към което лицето е било вероятно съпричастно според органите на МВР. Дори не е посочено, че иде реч за кражба, като не е ясно за извършването на какви действия лицето е заподозряно. В случая, въобще не са налице доказателства за съпричастност на жалбоподателя към процесното деяние, защото по преписката няма нито един документ, който да установява по какъв начин е направен извод за вероятното му участие в извършване на престъплението. Задържането в този случай се явява несъразмерна и незаконосъобразна административна принудителна мярка, както и ненужна такава спрямо личността на жалбоподателя, тъй като полицейските органи не са разполагали с никакви доказателства за участието на Ш. в процесното престъпно посегателство.

Липсата на основание за задържане или наличието на такова, което обаче е недостатъчно задържаното лице да разбере защо се налага временно ограничаване на свободното му придвижване, всякога е съществено нарушение на процесуалните правила по издаване на заповедта, което води до единствена последица - нейната отмяна.

Доколкото са претендирани разноски от жалбоподателя, съдът намира, че следва да ги присъди, като съобрази и възражението за прекомерност, обективизирано в писменото становище на ответника.

По делото са налице данни за заплатен адвокатски хонорар в размер на 800 лева, както и за десет лева държавна такса за образуване на делото.

Съдът намира, че претендираното от молителя възнаграждение за един адвокат е прекомерно, тъй като делото е с много ниска правна сложност, поради което следва да намали размера му. Съдът обаче счита, че не следва да го намалява до минималния, определен в наредбата (300 лева), а до 400 лева, защото по делото са проведени три съдебни заседания, за които адв. Р. винаги се е явявал. Ето защо, на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 1 от АПК, Столичната дирекция на вътрешните работи следва да бъде осъдена да заплати сумата от 400 лева в полза на жалбоподателя, както и сумата от десет лева, представляваща заплатена от жалбоподателя държавна такса за образуване на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 72, ал. 4 от ЗМВР, вр. чл. 172 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на лицето Г. СТ. Ш., с ЕГН: *****, заповед за задържане на лице от 21.02.2022 г., издадена от П.В., на длъжност

„полицай“ при 02 РУ СДВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати в полза на Г. СТ. Ш. , с ЕГН: *****, сумата от 310 лева, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение в производството пред СРС, на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 1 от АПК (в размер на 300 лева) и внесена държавна такса за образуване на делото (в размер на 10 лева).

Решението подлежи на обжалване и протестиране пред АССГ в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____